

இனிமையான குழந்தைகளே! வாயில் கூழாங்கல்லை போட்டுக் கொள்ளுங்கள் அதாவது தன்னுடைய அமைதியான சுய தர்மத்தில் நிலைத்திருந்தீர்கள் என்றால் மாயை எதுவும் செய்ய முடியாது"

கேள்வி:

ஒரேயொரு சிவபாபா தான் கள்ளம் கபடமற்றவர், வேறு யாரும் கள்ளம் கபடமற்றவராக இருக்க முடியாது -- ஏன்?

பதில்:

ஏனென்றால் ஒரு சிவபாபாவிற்கு தான் தனக்கென்று எந்த ஆசையும் இல்லை. அவர் வந்து குழந்தைகளுக்கு சேவாதாரியாக ஆகிறார். குழந்தைகளை மாயையின் அடிமைத் தனத்திலிருந்து விடுவிக்கின்றார். ஒவ்வொரு குழந்தையையும் தனக்கு சமமாக மாஸ்டர் ஞானக் கடலாக மாற்றுகிறார். ஞான ரத்தினங்கள் மூலம் பையை நிரப்புகிறார். இப்படி ஆசையற்ற (பற்றற்ற) சேவாதாரி வேறு யாரும் இருக்க முடியாது. ஆகையினால் கள்ளம் கபடமற்றவர் என்று ஒரு சிவபாபாவைத் தான் சொல்ல முடியும்.

பாட்டு:

கள்ளம் கபடமற்ற தன்மையால் தனிப்பட்டவர்

ஓம் சாந்தி:

பக்தி மார்க்கத்தில், அவர் இப்படி இருந்து விட்டு சென்றார், என்று யார் இருந்து விட்டு சென்றாரோ, அவருடைய மகிமையைப் பாடுகிறார்கள். யார் இங்கே இருக்கிறார்களோ அவர்களை, இப்படி இருக்கிறார், என்று கூறுவார்கள். சரீரத்தை விட்டு சென்று விட்டார்கள் என்றால், இப்படி இருந்தார், என்று கூறுவார்கள். கண்டிப்பாக பரமாத்மாவின் மகிமையும் செய்கிறார்கள். இல்லை என்றால் மகிமை ஏன் ஏற்படுகிறது? இப்போது நடைமுறையில் இருக்கிறார். அனைத்து பக்தர்களின் பகவான் ஒருவரே ஆவார். பக்தர்களை இரட்சிப்பவர் அல்லது பக்தர்களுக்கு சத்தகதியை கொடுக்கக் கூடியவர், அவரைத் தான் 'மந்திரவாதி' என்று சொல்கிறார்கள். அனைவருக்கும் சத்தகதியை வழங்கும் வள்ளல் என்றும் பாடுகிறார்கள். அனைவருக்கும் இப்போது சத்தகதி கிடைக்கிறது. வரிசைக்கிரமமாக வித-விதமான தர்மத்தைச் சேர்ந்த மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள், அனைவருக்கும் கண்டிப்பாக சத்தகதி கொடுக்கின்றார். மனிதர்கள் அனைவரும் கண்டிப்பாக முக்திதாமம் செல்கிறார்கள். பிறகு சதோபிரதானத்தில் வருகிறார்கள். வரிசைக்கிரமமாகத் தான் வருவார்கள் அல்லவா! முதலில் தேவதைகள், பிறகு சத்திரியர்கள், பிறகு வைசியர்கள்..... வருவார்கள். கண்டிப்பாக வர்ணம் மாறும். யாராவது நல்ல கர்மங்கள் செய்துவிட்டு செல்கிறார்கள் என்றால், அவர்களுடைய மகிமை பாடுவார்கள். அது அல்காலத்திற்கு மகிமை நடக்கிறது, ஏனென்றால் வினாசம் முன்னால் இருக்கிறது, என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தெரிந்துள்ளீர்கள். யார் முதல்-முதலில் வருகிறார்களோ அவர்களுக்குத் தான் அனைவரிலும் அதிக மகிமை ஏற்படுகிறது. பக்தி மார்க்கத்தில் முதல்-முதலில் சிவபாபாவின் பூஜை நடக்கிறது. அவர்களுக்கு முதலில் என்ன இருந்தது என்பது கூடத் தெரியாது அல்லது சத்யுகத்திற்கு பிறகு திரேதா வரும் என்பதும் தெரியாது. இதில் புத்தியின் மூலம் புரிந்து கொள்ள வேண்டியுள்ளது. பக்தி மார்க்கம் துவாபர யுகத்திலிருந்து ஆரம்பமாகிறது. யார் புத்திசாலி குழந்தைகளாக இருக்கிறார்களோ அவர்கள் நல்ல விதத்தில் புரிந்து கொள்ள முடியும். சிலருக்கு ஞானம் மனப்பாடமாக இருக்கிறது. அனைவரும் கிளிகள் ஆவர். சிலருக்கு நல்ல கழுத்துமாலை (ஞானம்) இருக்கிறது, சிலரோ எதையும் புரிந்து கொள்வதில்லை. புறாக்களாகவே இருக்கிறார்கள். கிளிக்கு கற்றுக் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் திருப்பிச் சொல்கிறார்கள். புறாவால் கற்றுக் கொள்ள முடியாது. அமர்நாத்தில் புறாவைக் காட்டுகிறார்கள். புறா செய்தியை மட்டும் கொண்டுபோய் சேர்க்கிறது. கிளி எதை கேட்டதோ அதைத் திரும்பச் சொல்கிறது. புறாவால் திரும்பிச் சொல்ல முடியாது. இங்கேயும் கூட அப்படிப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு புறாக்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது, அவர்களால் திரும்பிச் செய்ய முடியாது. இந்த சமயத்தின் படி மனித கிளிகளும் இருக்கிறார்கள், மேலும் மனித புறாக்களும் இருக்கிறார்கள். இந்த சமயத்தில் யாரெல்லாம் மனிதர்கள் இருக்கிறார்களோ, அவர்கள் எதை பேசுகிறார்களோ, அவை ஒரு வேலைக்கும் பயன்படாததாகும்.

பாபா மழை பொழியும் மேகமாக இருக்கின்றார். இவருடைய ரூபம் ஒன்றும் பெரியது இல்லை, என்று பாபா புரியவைத்திருக்கின்றார். யாராவது சிவபாபாவின் ரூபம் என்னவென்று கேட்டால், ஆத்மாவைப் போன்றது தான் சிவபாபாவின் ரூபமும், என்று புரிய வைக்க வேண்டும். எப்படி தந்தையோ அப்படியே குழந்தைகளும். ஆத்மா சிறியதாகவோ அல்லது பெரியதாகவோ இருப்பதில்லை. தந்தையும் பெரியதாக ஒன்றும் இல்லை. அவர் பரமபிதா பரம ஆத்மா ஆவார். அவர் தான் நமக்குப் புரிய வைக்கின்றார். அவருடைய பெயர் கள்ளம்

கபடமற்றவர் என்பது ஆகும். அவர் மிகவும் கள்ளம் கபடமற்றவராக இருக்கின்றார். தனக்காக ஒரு சோழி அளவு கூட ஆசை வைப்பதில்லை. பரமபிதா பரமாத்மா இந்த சரீரத்தின் மூலம் புரிய வைக்கிறார், என்று குழந்தைகள் நிச்சயம் கொள்கிறார்கள். கர்ம உறுப்புகள் இல்லாமல் ஆத்மா பேச முடியாது. பாபா அவரே அமர்ந்து புரிய வைக்கின்றார். பரமாத்மா வருகிறார் என்றால் அவருடைய நந்தியும் அவர் கூடவே இருக்கிறது என்றும் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் எருதை வைத்து விட்டார்கள். விலங்காக இருக்க முடியாது. எருதின் மீது பாய்ந்து ஏறுவார்களா என்ன? பாகிரதம், பாக்கியசாலி ரதம் என்றும் சொல்கிறார்கள். ஆனால் யாருக்கும் தெரியாது. அந்த தூய்மையற்றவர்களை தூய்மையாக்குபவர் எப்படி வருகிறார், கண்டிப்பாக நரகத்தை சொர்க்கமாக்க வந்திருப்பார், அதனால் தான் பாடுகிறார்கள். பக்தி கூட முதலில் சிவபாபாவிற்குத் தான் செய்வார்கள். உண்மையில் நம்பர் ஒன் உண்மையான மகிமை அவருடையது ஆகும். இப்போதோ நாய்-பூனை போன்ற அனைத்தையும் மகிமை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நந்தியை உருவாக்குகிறார்கள். எருதை எடுத்துக் கொண்டு சுற்றுகிறார்கள். இப்போது சிவபாபா இந்த நந்தியில் (பிரம்மா) வந்து உங்களுக்கு ஞானம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். ஞானப்பால் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அவருடைய மகிமை எவ்வளவு இருக்கிறது! அனைவருடைய பைபையும் நிரப்புவர் கள்ளம் கபடமற்ற பகவான் ஆவார். சிவனுக்கு முன்னால் சென்று பைபை நிரப்பங்கள், என்று சொல்ல மாட்டார்கள், ஏனென்றால் அவர் நிராகாரமானவர், என்று புரிந்துள்ளார்கள். சங்கரருக்கு முன்னால் பைபை நிரப்புவதற்கு கொண்டு செல்கிறார்கள். விஷ்ணு மற்றும் பிரம்மாவிடம் செல்வதில்லை. சங்கரரிடம் செல்கிறார்கள் ஏனென்றால் சிவன் மற்றும் சங்கரை ஒன்றாக்கி விட்டார்கள். சிவன் சங்கரின் ரூபம் என்று புரிந்து கொள்கிறார்கள். பூஜை செய்பவர்கள் தொழில் எதையும் தெரிந்திருக்கவில்லை, ஏனென்றால் முதல்-முதலில் யார் பூஜாரி ஆனார்களோ அவர்களுக்கே தெரியவில்லை. நீங்களே பூஜிக்கத் தக்க தேவி-தேவதா, நீங்களே பூஜாரி, என்று இவரைச் சொல்வார்கள். நாம் தான் பூஜிக்கத் தக்க தேவி-தேவதைகளாக இருந்தோம், என்று இப்போது நீங்கள் புரிந்துள்ளீர்கள். நாம் தான் பூஜாரி ஆகிறோம். சிவன் மூல வதனத்தில் வசிப்பவர் ஆவார். ஆனால் கோவில் இருக்கிறது அல்லவா? சூட்சுமவதனவாசி பிரம்மா-விஷ்ணு-சங்கரருக்கு, கூட நடப்பு இருக்கிறது ஏனென்றால் வருகிறார்கள் அல்லவா! சிவன் கூட வரவேண்டியுள்ளது. சங்கரருக்கு இங்கே வேலை இல்லை. திருமூர்த்தி மார்க்கம் என்று பெயர் வைக்கிறார்கள். திருமூர்த்தி ஸ்டேம்ப் (தபால் தலை) கூட உருவாக்குகிறார்கள். பிறகு அதில் சிங்கத்தைக் காட்டுகிறார்கள். கீழே "சத்தியமேவ ஜெயதே" என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. அப்படி சரியாகத்தான் இருக்கிறது. சிவனுடைய பெயர் அடையாளம் மட்டும் வைக்க வில்லை. "சத்தியமேவ ஜெயதே" என்று விலங்கிற்கு கீழே எழுதப்படுவதில்லை. ஒரு பாபா தான் சத்தியமானவர். அவர் தான் உண்மையான கதையைச் சொல்லி நம்மை வெற்றியாளர்களாக ஆக்குகிறார். அனைத்து விஷயங்களையும் நல்ல விதத்தில் புரிய வைக்கிறார். நீங்கள் மாஸ்டர் ஞானக்கடல் ஆகிவிடுகிறீர்கள். எப்போதிலிருந்து ஞானம் சொல்ல ஆரம்பித்தாரோ, அதிலிருந்து இவருடைய அனைத்து முரளிகளையும் வைத்தால் முழு வீடும் நிறைந்து விடும். எவ்வளவு காகிதங்கள் செலவழித்திருப்பார்கள். மேலும் செலவழித்துக் கொண்டே இருப்பார்கள். கண்டிப்பாக குழந்தைகளிடம் முரளி செல்லும். நிறைய பிரதிகள் வெளிவரும். மரம் வளர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. மாயையின் புயல் நிறைய வருகிறது, என்பது குழந்தைகளுக்குத் தெரியும். கூழாங்கல் (சுயதர்மத்தில் நிலைத்திருந்தால்) வாயில் இருந்தால் மாயை எதுவும் செய்ய முடியாது. பாபாவை நினைவு செய்வது மிகவும் சகஜமாகும். நாம் ஆத்மாக்களாவோம், என்னுடைய சுயதர்மம் சாந்தி, என்று ஆத்மா சொல்கிறது. நாம் அனைவரும் பரதேசிகள். (வேற்று நாட்டினர்) இந்த மாயையின் தேசத்தில் வருகிறோம். ஒ தூர தேசத்தில் வசிக்கக் கூடியவரே..... என்று ஒரு பாடல் இருக்கிறது அல்லவா! நாம் பரதேசத்தில் இருக்கிறோம், என்பதை இப்போது நீங்கள் தெரிந்து கொண்டீர்கள். மிக தூர தேசத்திலிருந்து வருகிறோம், அது நிராகார உலகம் என்று சொல்லப்படுகிறது. உலகத்தில் நிறைய பேர் இருப்பார்கள் அல்லவா? நாம் அனைவரும் பரதேசிகள், என்பதை நீங்கள் தெரிந்துள்ளீர்கள். பக்தி மார்க்கத்தில் பக்தர்கள் பகவானை நினைவு செய்கிறார்கள். பகவான் வரவேண்டும் என்று பக்தர்கள் விரும்புகிறார்கள். வந்து என்ன செய்ய வேண்டும்? பாபா பரந்தாமத்திலிருந்து வருகிறார், என்று குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு தெரியும். நான் கலியுக தூய்மையற்ற உலகத்தை சொர்க்கமாக, தூய்மையான உலகமாக மாற்ற வேண்டும், என்று கூறுகிறார். உங்களுக்கு எந்த மனிதனும் பாடம் சொல்வதில்லை. மனிதர்கள் தங்களுக்கும் சத்தி தேடிக்கொள்ள முடியாது, மற்றவர்களுக்கும் சத்தி கொடுக்க முடியாது. இப்போது நாடகம் முடிகிறது. கடைசியில் அனைத்து நடிகர்களும் ஆஜராக வேண்டும். பாட்டு கூட இருக்கிறது அல்லவா? சிவபாபாவிற்கு பதிலாக கிருஷ்ண பகவானுடைய மகாவாக்கியம், என்று மட்டும் சொல்லிவிட்டார்கள். கிருஷ்ணரோ முதல் இளவரசர் ஆவார். அவர் நமக்கு இராஜயோகம் கற்றுக் கொடுத்தார், என்று புரிந்து கொள்கிறார்கள். ஆனால், இராஜயோகம் கற்றுத் தரக்கூடிய கள்ளம் கபடமற்றவர் வந்திருக்கிறார், என்பதை இப்போது நீங்கள் தெரிந்துள்ளீர்கள். கீதையில் கிருஷ்ணருடைய பெயரைப் போட்டுவிட்டார்கள். கள்ளம் கபடமற்றவர் என்று ஞானக்கடல் தந்தையை சொல்கிறார்கள். பிறகு கிருஷ்ணர் மீது களங்கம் சுமத்தி விட்டார்கள். உண்மையில் அவர்கள் கிருஷ்ணர் மீது களங்கம் சுமத்தவில்லை, பாபாவின் மீது சுமத்துகிறார்கள். முதலில் தாதா (பிரம்மா) மீது களங்கம் சுமத்த வில்லை. பாபா வந்த பிறகு களங்கம் சுமத்தினார்கள். வழியில் போகப் போக வழிப்போக்கர் வந்து பிரவேசம் செய்தார், அப்போதிலிருந்து பாருங்கள் எவ்வளவு களங்கம் சுமத்தி

வந்திருக்கிறார்கள்! இந்த ராச லீலை போன்ற அனைத்து விளையாட்டும் அவருடைய விளையாட்டாகும். அவர்தான் குழந்தைகளை களிப்பூட்டுகிறார். நமக்கு பாபா கிடைத்திருக்கிறார், என்பதைக் குழந்தைகள் தெரிந்துள்ளார்கள். பாபாவிடமிருந்து நாம் இரத்தினங்களின் பையை நிரப்பிக் கொண்டிருக்கிறோம். சாஸ்திரங்களின் ஞானத்தை இரத்தினம் என்று சொல்வதில்லை. இது ஞான-ரத்தினமாகும். ஒவ்வொரு இரத்தினமும் இலட்சக் கணக்கான ரூபாயாகும். இந்த சமயத்தில் அனைத்து மனிதர்களும் ஒருவர் மற்றவர் மீது கல்லை வீசி, வீசி கல்புத்தி உடையவர்களாக ஆகி விட்டார்கள். பாபா வந்து கல்புத்தியிலிருந்து தங்கபுத்தியாக மாற்றி விடுகிறார். சுடுகாட்டிலிருந்து தேவதைகள் வாழும் இடமாக மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. இங்கேயோ அடிக்கடி காலன் சாப்பிட்டு சுடுகாடாக்கி விட்டது. அங்கே அப்படி நடப்பதில்லை. எப்படி பாம்பு பழைய தோலை உரித்து விட்டு புதியதை எடுக்கிறதோ, அதுபோல் பழைய சரீரத்தை விட்டுவிட்டு புதியதை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். இந்த உதாரணத்தை பாபா இப்போது கொடுக்கிறார். சன்னியாசிகள் பிறகு இதை தங்களுடைய காரியத்தில் ஈடுபடுத்தி விட்டார்கள். நீர்க்குமிழி கடலில் கரைந்து விடுவது போல் என்று புரிந்து கொள்கிறார்கள். சிலர் ஜோதி ஜோதியோடு ஐக்கியமாகி விடுகிறது, என்று சொல்கிறார்கள். அனேக வழிகள் இருக்கிறது. இப்போது உங்களுக்கு ஒரு வழி கிடைக்கிறது. அதன் படி நடக்க வேண்டும். நீங்கள் என்னை பிறவி-பிறவியாக அழைக்கிறீர்கள், நான் ஒரு முறை தான் வருகிறேன், என்று பாபா கூறுகின்றார். நீங்கள் நிறைய அழைத்தீர்கள் -- நான் உங்களுடைய அடிமை என்று சொன்னீர்கள். பாபா வந்து அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிக்கிறார். நீங்கள் மாயையின் அடிமைகளாக ஆகியுள்ளீர்கள். பாபா வந்து அதிலிருந்து விடுவிக்கிறார். நாம் நிறைய பக்தி செய்திருக்கிறோம், என்பதை நீங்கள் தெரிந்துள்ளீர்கள். இப்போது பக்தியின் பலனை கொடுப்பதற்காக பாபா வந்திருக்கிறார். இப்போது பக்தியின் நடிப்பு முடிந்தது. ஞானம், பக்தி பிறகு வைராக்கியமாகும். வைராக்கியம் கூட இரண்டு விதமாக இருக்கிறது. அந்த சன்னியாசிகளின் வைராக்கியம் வீடு வாசலை விடுவதாகும். உங்களுடையது முழு பழைய உலகத்தின் மீதும் வைராக்கியமாகும். இவையனைத்தும் பஸ்பமாகக் கூடியது, என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தெரிந்துள்ளீர்கள். எதுவும் இருக்காது. சிலருடைய செல்வம் மண்ணோடு மண்ணாகிவிடும், அந்த சமயத்தில் திருடர்கள் போன்றோர் வந்து கொள்ளை அடித்துக் கொள்வர். விமானம் விழுந்து, தீப்பற்றிக் கொள்கிறது என்றால், திருடர்கள் உள்ளே நுழைந்து விடுவது போலாகும். அக்கம்பக்கம் உள்ளவர்கள் கூட கொள்ளையடித்துக் கொள்கிறார்கள். போஸ் வரும் வரை நேரம் கிடைக்கிறது. இந்த வினாசம் ஆகத்தான் வேண்டும். எவ்வளவு பெரிய உலகம்! அமெரிக்கா போன்ற பக்கங்களில் சுகத்தின் ஆடம்பரம் இருக்கிறது, என்பதை நீங்கள் தெரிந்துள்ளீர்கள். கிறிஸ்துவர்கள் பின்னால் வந்தவர்கள் அல்லவா? இப்போது தான் அவர்களுடைய சுகத்தின் நடிப்பாகும். நட்சத்திரம், நிலவுக்கு செல்லலாம், என்று எவ்வளவு தைரியம் கொள்கிறார் கள். சூரியனின் பக்கம் செல்வதில்லை. அது எரித்து விடும் என்று புரிந்துள்ளார்கள். நிலவில், கோள்களில் நிலத்தைப் பிடிக்கலாம், என்று முயற்சி செய்கிறார்கள். சூரியவம்சம்-சந்திரவம்சம் என்ற பெயரைக் கேட்டார்கள், உண்மையில் அங்கே ஏதோ உலகம் இருக்கிறது என்று புரிந்து கொள்கிறார்கள். ஜப்பானியர்கள் தங்களை சூரியவம்சிகள், என்று சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். சிலர் ஒன்று சொல்கிறார்கள், இன்னும் சிலர் ஒன்று சொல்கிறார்கள். உண்மையில் பாரதம் சூரியவம்சமாக-சந்திரவம்சமாக இருந்தது, என்பதை இப்போது நீங்கள் தெரிந்துள்ளீர்கள். இதைப் போல உயர்ந்த கண்டம் வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது. இந்த நாடகம் உருவாகின்றதும் உருவாக்கப்பட்டதும் ஆகும். இதில் மாற்றம் ஏற்படுவதற்கான விஷயமே இல்லை. இது புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயமாக இருக்கிறது.

குழந்தைகள் சாந்தமாக அமரும்போது, எப்போதும் சுயதர்மத்தில் அமர வேண்டும். பாபாவை நினைவு செய்ய வேண்டும். அமைதிக்காக காட்டிற்கெல்லாம் செல்ல வேண்டியதில்லை. அமைதி உங்களுடைய கழுத்தின் மாலை, நீங்கள் எங்கே தேடுகிறீர்கள், என்று யார் வந்தாலும் நீங்கள் புரிய வைக்கலாம். என்னுடைய சுயதர்மம் சாந்தி, என்று ஆத்மா சொல்கிறது. பிறகு இங்கே சரீரத்தில் வருவதின் மூலம் பேசக்கூடியவனாக ஆகிறேன். அமைதியில் நாடகம் நடப்பதில்லை. முதலில் ஊமைப்பட சினிமா நடந்தது. சூட்சுமவதனத்தில் கூட அசைவு இருக்கிறது. சப்தம் எழுவதில்லை. அந்த சமயத்தில் கல்பத்திற்கு முன்பு புரிந்திருந்தார்களோ, அதைப் புரிந்து கொண்டு வந்து சொல்கிறார்கள். ஒன்றும் புதிய விஷயம் இல்லை. முழு நாடகமும் நம்மை நடனம் ஆடவைக்கிறது. இது முதலும் முடிவும் இல்லாத நாடகமாகும். அனைவரும் சரீரத்தை எடுத்து அவரவர் நடிப்பை நடிக்கிறார்கள். இனிமையிலும் இனிமையான குழந்தைகளே! இதை சிவபாபா சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். என்னை மட்டும் நினைவு செய்யுங்கள் என்று ஆத்மாக்களிடம் பேசுகிறார். இவர் (பிரம்மா, என்னை மட்டும் நினைவு செய்யுங்கள், என்று சொல்ல மாட்டார். எவ்வளவு ஆழமான விஷயங்கள்! நான் கூட அவரை நினைவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது, என்று இவர் கூறுகின்றார். நான் கூட பிரம்மபுத்திரா நதியாவேன். பிரம்ம புத்திரா நதி மற்றும் கடலினுடைய சந்திப்பு ஏற்படுகிறது. சரஸ்வதி மற்றும் கடலினுடைய சந்திப்பு ஏற்படுவதில்லை. சந்திப்பு ஒன்று தான் நடக்கிறது. கல்கத்தாவில் பிரம்மபுத்திரா நதி மற்றும் கடலுக்கும் இடையில் மிகப்பெரிய சந்திப்பு ஏற்படுகிறது. பிரம்மபுத்திராவும் ஒன்று தான், சந்திப்பும் ஒருமுறை தான் ஏற்படுகிறது. ஆக இது கூட இங்கே சந்திப்பு ஏற்படுகிறது. கடல் இல்லை என்றால் சந்திப்பு ஏற்படுமா? மம்மா செல்கிறார் என்றால் நதிகளின் சந்திப்பு ஏற்படுகிறது. இந்த சந்திப்பு கடல் மற்றும் பிரம்மபுத்திரா நதிக்கும்

இடையே ஆகும். இதை நீங்களாகவே புரிந்து கொள்ள முடியும். விசார் சாகர் மந்தனம் (ஞான சிந்தனை) செய்ய முடிந்தால் சிந்தனை செய்யுங்கள். இந்த கடல் உயிரோட்டமுடையது, அது ஜடமாகும். அனைத்து நதிகளும் கடலிலிருந்து வந்தவைகளாகும். இது மங்களமான சந்திப்பாகும். என்னை மட்டும் நினைவு செய்யுங்கள், என்று பாபா அடிக்கடி புரியவைக்கின்றார். குழந்தைகளும், தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள், என்று சொல்வார்கள். "என்னை மட்டும் நினைவு செய்யுங்கள் குழந்தைகளே" என்று நீங்கள் சொல்ல முடியாது. பாபா இவர் மூலமாக சொல்லலாம் குழந்தைகளே! என்னை மட்டும் நினைவு செய்யுங்கள். நீங்கள் முன்னால் அமர்ந்துள்ளீர்கள் அல்லவா? சிவபாபா கூறுகின்றார், என்னை நினைவு செய்யுங்கள், என்று நீங்கள் கூறுவீர்கள். பாபாவை நினைவு செய்தீர்கள் என்றால் கடைசியில் புத்தியில் என்ன உள்ளதோ, அதைப் போன்ற நிலைமை ஏற்படும், என்று அனைவருக்கும் சொல்ல வேண்டும். அனைவருக்கும் மரணம் ஏற்படத்தான் போகிறது. இப்போது என்ன நடக்கப் போகிறது பாருங்கள்! அமெரிக்கா போன்றவைகள் எவ்வளவு பெரியதாக இருக்கிறது. இந்த மும்பை போன்ற எதுவும் இருக்காது. மிகவும் கொஞ்சம் தான் இருக்கும். இப்போது இராஜ்யம் செய்யக்கூடியவர்கள் எவ்வளவு கோடி பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கேயோ ஆரம்பத்தில் மிகக் குறைவானவர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். பின்னால் வந்து கொண்டே இருக்கிறார்கள். மாயை மிகவும் பலமுள்ளது, என்று குழந்தைகளுக்கு புரிய வைக்கப்படுகிறது. நினைவு செய்ய விடாமல் தடைகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டே இருக்கும். பாபாவிடமிருந்து முகத்தைத் திருப்பி விடும். ஆனால் முழுவதுமாக முயற்சி செய்ய வேண்டும். உறுதியான மகாவீரராக ஆக வேண்டும். மாயை அசைக்க முடியாத அளவிற்கு யோகம் இருக்க வேண்டும். நல்லது!

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் பின் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லமான குழந்தைகளுக்கு தாய், தந்தையான பாபாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

(1) தன்னுடைய சுயதர்மமான அமைதியில் நிலைத்திருக்க வேண்டும். மாயையிடமிருந்து தப்பிப்பதற்காக வாயில் கூழாங்கல்லை (சுயதர்மத்தில் நிலைத்திருக்க வேண்டும்) போட்டுக் கொள்ள வேண்டும்.

(2) பழைய உலகத்தின் மீது எல்லையற்ற வைராக்கியம் வைக்க வேண்டும், வினாசத்திற்கு முன் தன்னுடைய அனைத்தையும் பயனுள்ளதாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

வரதானம்:-

லௌகீகத்தை அலௌகீகமாக மாற்றம் செய்து வீட்டை கோவிலாக ஆக்கக்கூடிய கவர்ச்சிக்கக்கூடிய மூர்த்தி ஆகுக.

இல்லறத்தில் இருந்துகொண்டே வீட்டின் வாயுமண்டலத்தை, எந்தவொரு லௌகீகத் தன்மையும் இல்லாதவாறு ஆக்குங்கள். இவர்கள் அலௌகீகமானவர்கள், லௌகீகமானவர்கள் அல்ல, இது சாதாரண வீடு அல்ல ஆனால், கோவிலாகும் என்பதை யார் வந்தாலும் அனுபவம் செய்யவேண்டும். இது தூய இல்லற மார்க்கத்தினருடைய சேவையின் பிரத்யட்ச சொரூபம் ஆகும். இடமும் சேவை செய்ய வேண்டும், வாயு மண்டலமும் சேவை செய்ய வேண்டும். எவ்வாறு கோவிலின் வாயுமண்டலம் அனைவரையும் கவர்ச்சிக்கின்றதோ, அவ்வாறு உங்களுடைய வீட்டில் இருந்து தூய்மையின் நறுமணம் வரவேண்டும். அப்பொழுது, அந்த நறுமணம் தானாகவே நாலா திசைகளிலும் பரவும் மற்றும் அனைவரையும் கவர்ச்சி செய்யும்.

சுலோகன்:-

மனம், புத்தியை உறுதித்தன்மை மூலம் ஒருமுகப்படுத்தி பலவீனங்களை எரித்து சாம்பலாக்கிவிடுங்கள், அப்பொழுதே உங்களை உண்மையான யோகி என்று கூற முடியும்.